

ΔΙΔΑΓΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ Μαντιθέου* §§1-3

A1.

Ο Μαντίθεος αξιώνει από τους βουλευτές να μην ωφεληθεί ο ίδιος καθόλου, αν αποδείξει τούτο μόνο, ότι δηλαδή νιώθει συμπάθεια για το παρόν πολίτευμα, τη δημοκρατία, και ότι έχει συμμετάσχει στους αγώνες γι' αυτήν όπως και οι βουλευτές. Αν ωστόσο αποδείξει ότι έχει επιπλέον ζήσει με μέτρο και ως εκ τούτου ότι διαθέτει το κατάλληλο ήθος, τότε και μόνον τότε παρακαλεί τους βουλευτές να εγκρίνουν την εκλογή του ως βουλευτή, εφόσον δηλαδή αποδείξει ότι πληροί όλες τις προϋποθέσεις.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Λυσίας, *Υπέρ τοῦ ἀδυνάτου* §§1-3

Επισήμανση: Το συγκεκριμένο παράλληλο κείμενο παρουσιάζει σημαντικές ομοιότητες με το αντίστοιχο προοίμιο του *Υπέρ Μαντιθέου*: κοινά σημεία ως προς το περιεχόμενο (π.χ. για την έκφραση ευγνωμοσύνης προς τους κατηγορούς, για το βασικό κίνητρο της συκοφαντίας), ως προς το ύφος, αλλά και ως προς τους στόχους που καλείται να υπηρετήσει ένα προοίμιο ρητορικού λόγου (εύνοια, προσοχή, κατατόπιση).

B4. αγορά, αναγκαστική, πρακτική, παράλογο, ιππικό.

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ Ίσοκράτης, *Περὶ εἰρήνης* §§3-5

Ενδεικτικές νεοελληνικές αποδόσεις

Ωστόσο αντιλαμβάνομαι ότι εσείς δεν ακούτε με το ίδιο ενδιαφέρον όλους τους ομιλητές· αντίθετα, άλλους προσέχετε κι άλλων τη φωνή δεν ανέχεστε ούτε να την ακούσετε. Κι αυτό δεν είναι καθόλου παράδοξο. Από παλιά έχετε τη συνήθεια να κατεβάζετε από το βήμα όλους τους άλλους, εκτός από εκείνους που με τα λόγια τους ικανοποιούν τις επιθυμίες σας. Γι' αυτή τη στάση σας θα μπορούσε κάποιος, με το δίκιο του, να σας κατηγορήσει ότι, ενώ γνωρίζετε πολλές και σπουδαίες οικογένειες να έχουν γίνει άνω κάτω από τους κόλακες, και ενώ στις ιδιωτικές σας

Παρατηρώ όμως πως σεις δεν ακούτε με την ίδια προσοχή τους ρήτορες, αλλά άλλους προσέχετε κι άλλων δεν ανέχεσθε ούτε τη φωνή τους. Και (για να πω την αλήθεια) δεν κάνετε τίποτε το παράξενο· γιατί και στο παρελθόν έχετε συνηθίσει να αποδοκιμάζετε όλους τους άλλους εκτός από κείνους που μιλούν σύμφωνα με τις επιθυμίες σας (που κολακεύουν τις επιθυμίες σας). Γι' αυτή σας όμως τη στάση δικαιολογημένα μπορεί κάποιος να σας κατηγορήσει, γιατί ενώ γνωρίζετε καλά πως πολλά και μεγάλα σπίτια έχουν καταστραφεί από τους κόλακες και ενώ για τις ιδιωτικές σας υποθέσεις μισείτε

υποθέσεις μισείτε αυτούς που χρησιμοποιούν μια τέτοια μέθοδο, στις υποθέσεις του κράτους δεν τρέφετε τα ίδια συναισθήματα γι' αυτούς· αντιθέτως, ενώ κατηγορείτε όσους τους πλησιάζουν και απολαμβάνουν την παρέα τους, εσείς οι ίδιοι δίνετε την εντύπωση ότι έχετε περισσότερο εμπιστοσύνη σ' αυτούς παρά στους άλλους συμπολίτες σας. Έτσι βέβαια έχετε αναγκάσει τους ρήτορες να μελετούν και να ψάχνουν να βρουν όχι τι θα είναι συμφέρον στην πόλη, αλλά πώς θα εκφωνήσουν λόγους αρεστούς. Σε τέτοιους λόγους έχει στραφεί τώρα η πλειοψηφία των ομιλητών. Γιατί είναι σε όλους φανερό ότι θα ευχαριστηθείτε περισσότερο με όσους σας προτρέπουν προς τον πόλεμο παρά με εκείνους που σας συμβουλεύουν τη σύναψη ειρήνης.

Μτφρ. Μ.Γ. Ξανθού. 2001.

όσους ασκούν αυτήν την «τέχνη», παρόλα αυτά για τις υποθέσεις της πόλεως δεν δείχνετε τα ίδια αισθήματα γι' αυτούς, αλλά ενώ κατηγορείτε όσους σας πλησιάζουν και χαίρονται για τα τέτοια λόγια, οι ίδιοι φαίνεστε πως δίνετε μεγαλύτερη πίστη σ' αυτούς παρά στους άλλους πολίτες. Έτσι όμως έχετε κάνει τους ρήτορες να ερευνούν και να φροντίζουν όχι εκείνα που θα είναι συμφέροντα (πλεονεκτήματα) στην πόλη αλλά πώς θα εκφωνήσουν λόγους που θα σας είναι αρεστοί. Για τέτοιους λόγους έχει μαζευτεί και σήμερα αυτό το πλήθος. Γιατί σε όλους ήταν φανερό πως θα ευχαριστηθείτε περισσότερο με κείνους που σας προτρέπουν σε πόλεμο (συνέχιση του πολέμου) παρά με κείνους που σας συμβουλεύουν για την ειρήνη.

Μτφρ. Δ. Αντωνίου. 2003.

Γ4.

α.

ποιουμένους: είναι κατηγορηματική μετοχή στο (αντικείμενο) *ὕμᾱς* (από το ρήμα *ὄρω*).

πάντας: είναι (ομοιόπτωτος) κατηγορηματικός προσδιορισμός στο *τοὺς ἄλλους*.

ἐκβάλλειν: είναι αντικείμενο στο ρήμα *εἰώθατε* (τελικό απαρέμφατο).

τις: είναι υποκείμενο στο ρήμα (*ἄν*) *ἐπιτιμήσειεν*.

μεγάλους: είναι (ομοιόπτωτος) επιθετικός προσδιορισμός στο *οἴκους*.

τούτοις: είναι αντικείμενο στη μετοχή *πιστεύοντες*.

β.

Το ρήμα της κύριας πρότασης είναι η απρόσωπη έκφραση *ἦν φανερόν*. Υποκείμενο είναι η δευτερεύουσα (ονοματική) ειδική πρόταση: *ὅτι μᾶλλον ἡσθήσεσθε τοῖς παρακαλοῦσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἢ τοῖς περὶ τῆς εἰρήνης συμβουλευούσιν*.